friheden. Loven har tænkt sig efter de ti Aar en Forøgelse i Prisen for Byggefriheden, men det kan efter Ordene ogsaa blive en Nedsættelse, og der som man virkelig vil holde ved det Grundlag, der er givet ved Taxationerne over Værdiforøgelsen, saa tillader jeg mig at troe, at dersom man overhovedet vil have en eneste Stilling ind paa denne Conto, saa vil det forstiskee, naar Krigsministeren efter ti Aars Forløb kan sælge for 1/4 eller 1/8 af det, som han nu forlanger. Dette skal jeg tillade mig nærmere at oplyse. Der fremkom i November Maaned f. A. en Bekjendtgjørelse i den Berlingske Tidende om Noget, der kaldte sig et „Taxatum". Jeg har ikke havt den Formoielse at træffe det Ord før, men det glæder mig altid at blive beriget. Dette „Taxatum" opfører Numer efter Numer samtlige de Grundeiere, som i Lovens Betydning maae ansees for private, og opgiver den Værdiforøgelse, som deres Eiendomme antages at ville faae, naar de indløse Byggefriheden. Der findes i denne Bekjendtgjørelse kun anført Matriculnumeret, Eieren og den Sum, hvortil Værdiforøgelsen er taxeret; der findes ikke nogensomhelst Oplysning om Arealets Beliggenhed eller desligeg og da den alene skulde tjene de Paagjældende til Efterretning, behøvedes det jo heller ikke; thi Enhver veed nok, hvormeget han selv eier. Men jeg kan ikke nægte, at det havde været ønskeligt, om man i Indberetningen havde faaet ideminduste Lidt at vide om, hvorledes Forholdet var mellem disse forskjellige Taxationssummer og de paagjældende Arealer; thi naar man tager disse Ligter for sig, kan man ikke Andet end i høi Grad forbauses ved enkelte af de Summer, som møde. Det er ganske naturligt, at Diet først fæsten sig paa de store Summer; man kan ikke Andet end overraskes, naar man seer, at der er udenbyes Grundeiere, hvis Eiendomme alene i Værdiforøgelse ere satte til 150,000 Rd., 226,000 Rd., 77,000 Rd., 186,000 Rd. osv. Det er imidlertid aabenbart, at disse Summer give ikke nogen Maalestok; det kan gjerne være, at de smaa Summer er endnu mere overraskende, naar de nemlig kunde sammenholdes med Arealets Størrelse, end de største Summer. Der er meddeelt mig et lille Exempel, hvoraf man kan danne sig en Forestilling om, hvor høit det gaaer med Taxation af Værdiforøgelsen. Der findes f. Ex. paa Vesterbro en lille Grund paa 1,666 Qvadratalen, den er taxeret til en Værdiforøgelse af 9,280 Rd., eller henved 6 Rd. pr. Qvadratalen. Den ligger ikke engang ved Vesterbrogade, men oppe ved Farimagsveien; den nævnte Ansættelse giver en Værdiforøgelse af omtrent 6 Rd. pr. Qvadratalen. Der staaer allerede paa denne Grund en Deel Bygninger, men man antager desuagtet, at den vil tjene ved fuldstændig Byggefrihed 6 Rd. for hver Qvadratalen. Kunde Sligt nu virkelig lægges an som Maalestok, vilde det ikke være saa underligt, at der er Eiendomme, der kunne komme op til 100, 150—200,000 Rd. Imidlertid maa man dog komme til at nære nogen Tvivl om Rigtigheden af denne Ansættelse. Jeg har ikke alene faaet skriftlige Meddelelser om, at mange Grundeiere ere villige til at afhænde deres Eiendomme for de Summer, som ere ansatte for Værdiforøgelse, men jeg har skriftlige Tilbud liggende hos mig til den høitærede Krigsministers Disposition, hvorved jeg er bemyndiget til paa Grundeieres Vegne at sælge til ham hele deres Eiendom, deels for selve den taxerede Værdiforøgelse, deels for mindre end denne. Det kan dog ikke hænge rigtig sammen. Man har en Historie, som er falden mig i Hu ved denne Leilighed. Der var en Pebersvend, der levede i Stilhed og gjerne nød Live, og som en Dag havde kjøbt sig fem Pund lækkert Kjød, som han gav til sin Kokkepige; hun spiste imidlertid Kjødet sammen med sin Kjæreste, og da Herren vilde have sin Middag, sagde hun, at Katten havde taget Kjødet; saa tog Husbonden ganske sagtmodig Katten, lagde den paa Vægtskaalen, og den veiede netop fem Pund. „See, det var nu Kjødet", sagde han; „men hvor bliver saa Katten af?" Det er gaaet ganske saaledes med denne Taxation af Værdiforhøielsen. Værdiforhøielsen er Kjødet, men hvor bliver saa Katten af? Grunden selv med dens nuværende Værdi forsvinder totalt; der er sat en saadan Værdiforhøielse paa den, at den virkelige Værdi, som Grunden har i dette